

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2000/44 Med

in de klacht nr. 021.99

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens tot uitspraak over te gaan, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft via zijn werkgever met ingang van 1 januari 1996 bij verzekeraars rechtsvoorganger een aanvullende invaliditeitspensioenverzekering gesloten. Waar in het hierna volgende wordt gesproken over verzekeraar wordt daaronder mede de rechtsvoorganger verstaan.

Het op 18 december 1995 door verzekeraar verstrekte verzekeringscertificaat vermeldt dat de verzekering dekking geeft bij gedeeltelijke en bij volledige arbeidsongeschiktheid en dat er geen bijzondere bepalingen van kracht zijn.

De door klager overgelegde polisvoorwaarden vermelden in Hoofdstuk 2, artikel 4 van het onderdeel Algemene Voorwaarden:

' (...)

3. Eveneens bestaat geen recht op uitkering:

- a. indien de arbeidsongeschiktheid reeds op het moment van aanvang van deze verzekering bestond;
- b. indien bij aanvang van de verzekering reeds sprake is van gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid zal toename van de arbeidsongeschiktheid slechts tot een uitkering kunnen leiden en voor zover de verzekerde aantoont dat de toename van de arbeidsongeschiktheid het gevolg is van een andere oorzaak dan de oorzaak die ten grondslag ligt aan de gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid die reeds op moment van aanvang van deze verzekering bestond'.

Met een op 18 december 1997 gedateerd aangifteformulier heeft klager zich bij verzekeraar arbeidsongeschikt gemeld. Het formulier vermeldt dat klager sinds 16 februari 1995 zijn werkzaamheden geheel heeft beëindigd.

2000/44 Med

De klacht

Klager vindt dat verzekeraar hem ten onrechte uitkering krachtens de verzekering heeft ontzegd. Bij een medische keuring op 16 januari 1996 door de USZO bleek klager volledig arbeidsgeschikt te zijn. Pas daarna werd klager ernstig ziek (multiple sclerose) en werd hij volledig arbeidsongeschikt verklaard. Verzekeraar gaat evenwel volledig voorbij aan de keuring van 16 januari 1996 en stelt dat klager in 1995 al ziek was.

Het standpunt van verzekeraar

Op 18 december 1997 heeft klager met een aangifteformulier verzekeraar verzocht om in aanmerking te komen voor een arbeidsongeschiktheidsuitkering. Uit de bij dit aanvraagformulier aangehechte ontslagbrief van 29 september 1997 aan zijn voormalige werkgever blijkt, dat klager reeds meer dan twee jaar onafgebroken arbeidsongeschikt is geweest wegens ziekte. Bij brief van 26 januari 1998 heeft verzekeraar klager met een beroep op artikel 4, onder 3a van Hoofdstuk 2 van het onderdeel Algemene Voorwaarden van de polisvoorwaarden medegedeeld dat hij niet in aanmerking kan komen voor een uitkering omdat klager reeds arbeidsongeschikt was op het moment van aanvang van de verzekering. Tevens werd klager in de gelegenheid gesteld middels een bijgesloten restitutieformulier zijn tot dan betaalde premies terug te vragen.

Bij brief van 28 januari 1998 deelde klager verzekeraar mede, dat hij met ingang van 1 juni 1997 door de USZO volledig arbeidsgeschikt werd geoordeeld om zijn oorspronkelijke functie, leraar bouwtechniek, te hervatten. Op 14 oktober 1997 volgde opnieuw een medische beoordeling door de USZO. Toen werd geoordeeld dat klager op 1 augustus 1998 wegens ziekte niet in staat zal zijn om aan de in de functie van leraar bouwtechniek gestelde eisen te voldoen. Klager is kennelijk van mening dat aan de laatste geoordeelde arbeidsongeschiktheid een andere oorzaak van ziekteverzuim ten grondslag ligt dan de eerst geoordeelde arbeidsongeschiktheid.

Bij brief van 24 maart 1998 heeft verzekeraar klager medegedeeld dat op grond van ingewonnen informatie bij verzekeraars medisch adviseur is gebleken, dat 16 februari 1995 klagers eerste ziektedag was en dat deze ziekte beide keren heeft geleid tot klagers arbeidsongeschiktheid, zoals vastgesteld door de USZO.

Omdat klager zich niet met verzekeraars standpunt kon verenigen diende hij een klacht in bij de Ombudsman Schadeverzekering. Deze zag echter onvoldoende aanknopingspunten om uitkering op de onderhavige verzekering te bepleiten.

Kennelijk naar aanleiding van het standpunt van de Ombudsman diende klager op 20 januari 1999 bij verzekeraar een aanvraagformulier voor premierestitutie en royement van de verzekering in. Op 28 januari 1999 ontving verzekeraars medisch adviseur van de ABVAKABO een verzoek om de helft van de kosten van de door haar ingeschakelde psychiater te vergoeden. Indien verzekeraar daartoe bereid was zou het bezwaarschrift worden ingetrokken. Zowel aan het verzoek van klager de betaalde premies te restitueren als aan het verzoek van ABVAKABO de helft van de kosten van de psychiater te vergoeden heeft verzekeraar voldaan.

Ondanks dat alles heeft klager zich nu bij de Raad van Toezicht beklaagd. Verzekeraar blijft van mening op juiste gronden te hebben besloten klager geen uitkering toe te kennen. Verzekeraar baseert dit met name op de beslissingen van de USZO, het op 4 maart 1998 van verzekeraars medisch adviseur ont-

2000/44 Med

vangen advies, alsmede op de bevinding van de (medisch adviseur van de Ombudsman), die allen tot het oordeel zijn gekomen, dat de eerste verzuimdag van klager die tot zijn (uiteindelijke) arbeidsongeschiktheid heeft geleid, is gelegen vóór de ingangsdatum van de verzekering.

Met betrekking tot de beslissing van de USZO merkt verzekeraar op, dat de onderhavige verzekering zodanig van opzet is dat zij zoveel mogelijk aansluit bij een arbeidsongeschiktheidsuitkering van de USZO. Gelet op dit uitgangspunt is er logischerwijs voor gekozen bij de vaststelling van de arbeidsongeschiktheid en alles wat daarmee samenhangt de USZO in haar standpunt te volgen. Dit impliceert dat ook de door de USZO als eerste ziektedatum aangemerkte datum zonder een aparte eigen beoordeling in de regel wordt gevolgd. Dit uitgangspunt geldt zowel bij de vaststelling van volledige als gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid. Niettemin laat verzekeraar het standpunt van de USZO in voorkomende gevallen, zoals het onderhavige, toch nog separaat beoordelen door verzekeraars medisch adviseur, om er zeker van te zijn dat verzekeraar zijn standpunt op juiste gronden baseert.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd en deze nog nader toegelicht.

Het overleg met verzekeraar

Ter zitting is de klacht met verzekeraar besproken.

Het oordeel van de Raad

1. Klager heeft in zijn op 18 december 1997 gedateerde aangifteformulier aan verzekeraar meegedeeld dat hij op 16 februari 1995 zijn werkzaamheden geheel heeft beëindigd, onder overlegging daarbij van een op 29 september 1997 gedateerde ontslagbrief van zijn werkgever, welke brief onder meer vermeldt dat klager reeds meer dan twee jaar onafgebroken arbeidsongeschikt is wegens ziekte.

2. Gelet daarop en op het advies van zijn medisch adviseur heeft verzekeraar in redelijkheid het standpunt kunnen innemen dat klager reeds bij het tot stand komen van de onderhavige verzekering arbeidsongeschikt was. Verzekeraar kon dan ook met een beroep op het hierboven onder 'Inleiding' geciteerde artikel 4.3 aanhef en sub a aan klager uitkering krachtens de onderhavige verzekering ontzeggen. Daarbij dient te worden opgemerkt dat deze bepaling overeenstemt met artikel 246 Wetboek van Koophandel, volgens welke bepaling verzekering slechts mogelijk is tegen de gevolgen van een onzeker voorval. Wat het onderhavige geval betreft kan verzekeraar in redelijkheid het standpunt innemen dat van een onzeker voorval waartegen de verzekering dekking beoogde te verlenen, geen sprake is omdat de arbeidsongeschiktheid reeds was ingetreden voor het afsluiten van de verzekering. Door dit standpunt in te nemen heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

2000/44 Med_

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 10 april 2000 door Mr. F.H.J. Mijnsen, voorzitter, Mr. H.C. Bitter, Mr. B. Sluifjers, D.F. Rijkels, arts, en Dr. B.C. de Vries, arts, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. F.H.J. Mijnsen)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)